

літератури, архітектури і мистецтва. Особливу увагу приділено історії братств та Києво-Могилянської академії, поетичній та філософській творчості Г.С. Сковороди, феномену українського бароко.

У середині XIV ст., з приєднанням українських земель, Литовське князівство стало великою феодалною державою, в якій було запроваджено більш досконалу систему управління, принципи і норми культурного розвитку, притаманні Київській Русі. Українці мали в державі рівноправне становище, популярною ставала православна віра, а члени литовських княжих сімей ріднилися з українськими князями.

Більш тривалий і всеохоплюючий вплив на долю українців мала польська експансія, в якій були зацікавлені не тільки польські магнати, а й католицька церква. Для українців це означало підпорядкування чужій нації з іншою релігією й культурою. Згодом це призвело до гострого релігійного, соціального та етнічного конфлікту, що поширився на всі царини життя України.

Українська культура другої половини XIV – XVII ст. розвивалась у складних умовах втрати власної державності та тиску іншого культурного середовища. Спираючись на традиції Київської Русі та гуманістичні ідеї європейського ренесансу, українці успішно протистояли культурній асиміляції. В цей період загострення міжконфесійної боротьби, прагнення до національного і соціального визволення відбувалось формування культури національного відродження, що виявилось у просвітницькій діяльності братств, у розвитку полемічної літератури, православної освіти та книгодрукуванні. Як потужна культуротворча сила заявило про себе козацтво.

Українська культура другої половини XIV – XVII ст. втілила національну ідею, національні духовні цінності, створила ту суспільну атмосферу, в якій розгорнулася національно-визвольна війна під проводом Б. Хмельницького, яка завершилася відновленням Української держави.

М.І. Ситковська

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

В умовах розвитку сучасного інформаційного суспільства у викладанні РКІ дуже доцільним стало використання інформаційно-комунікативних технологій (ІКТ).

Сучасні ІКТ суттєво розширюють діапазон можливостей для викладання РКІ за допомогою таких заходів:

- доступ до великої кількості електронних аутентичних ресурсів і текстів надає можливість для інтеграції у навчальний процес текстових, аудіо- та відеоматеріалів;

- цілеспрямоване використання навчальних та аутентичних інформаційно-комунікативних ресурсів дає змогу формувати соціокультурну та лінгвокраїнознавчу компетенцію студентів, у тому числі тих її аспектів, які пов'язані із засвоєнням фахової термінології, особливостями презентації інформації в електронному середовищі;

- різноманітні можливості організації навчального процесу за допомогою ІКТ дозволяє максимально індивідуалізувати навчання, збільшити обсяг самостійної і творчої праці;

- використання мультимедійних засобів надає можливості ефективно презентувати та систематизувати наданий навчальний матеріал;

- впровадження комп'ютерних технологій надає передумови для інтенсифікації освітнього процесу. Вони дають можливість широко використовувати на практиці психолого-педагогічні розробки, які забезпечують перехід від механічного засвоєння знань до вміння самостійно опановувати інформаційний простір. Комп'ютерні технології сприяють розкриттю, збереженню та розвитку особистісних якостей учня.

Але необхідно підкреслити, що перехід до широкого використання комп'ютерних технологій у навчальному процесі потребує негайного вирішення цілої купи проблем.

Серед них можна визначити такі напрямки: створення єдиного комплексного підходу до впровадження комп'ютерних технологій у навчальний процес; розроблення методики використання комп'ютерних технологій на практиці; підготовка викладачів до ефективного засвоєння комп'ютерних технологій; підготовка учнів до засвоєння та використання комп'ютерних впроваджень для надбання необхідних знань та вмінь; відповідне матеріально-технічне забезпечення навчального закладу; розроблення та забезпечення відповідного методичного підґрунтя.

У зв'язку з цим дуже актуальним постає питання розвитку у випускників вишів інформаційної компетенції. Інформаційна компетенція, окрім наявності елементарної комп'ютерної грамотності, передбачає ефективну роботу з пошуку інформації, критичну оцінку та відбір інформаційних ресурсів, координацію спільних зусиль у процесі комп'ютерної комунікації; наявність навичок комп'ютерно-опосередкованої комунікації; знання правил використання об'єктів інтелектуальної власності в мережі.

Таким чином, використання ІКТ дає змогу не тільки суттєво підвищити ефективність лінгвістичного навчання студентів, але й стимулювати їх навчальні, пізнавальні і творчі можливості.